

Přítmí (Alenčin bál v Říši divů)

Václav Neckář

Spím v hlubinách spánku
Zlým snům unikám
Čí ruka se spánků
Mých dotýká?
Proč se náhle otvírají dveře vědomí?
Co skrývají?
Kdo ví?

Já nejistě kráčím
Tím sklepením snů
Mé oči mi smáčí
Proud démantů
Alenka v říši divů pořádá dnes bál
Mne láká dál
A dál

Lepě svihlí tlové v dálce doumají
Žvahlav dal si moji hlavu za svůj pás
Mamně žární krsy krásně zpívají
Alenka mi říká: Víš-li, co je v nás?

Přítmí - nic víc než přítmí každodenní
Přítmí - a spěch, co modrou v šedou mění
Přítmí - a prach a bláto ulic města
Přítmí - a sníh a zapadaná cesta
Přítmí - a nám pohádky v něm schází
Přítmí - kdo ví, jak se za zrcadlo vchází?
Přítmí - v mysli mám přítmí lichých vteřin
Přítmí - v mysli mám přání prázdných peřin
Přítmí - nic víc namísto říše světla
Přítmí - nejspíš se naše cesta spletla
Přítmí - nic víc namísto Říše divů

Bál byl v Říši divů
Já sám na něm byl
Stín kdyby snad znovu
Mou mysl pil
Zavolám: Chrudošiví borolové jsou
Mé přítmí odnesou